

PROP DE VOSALTRES

Temps d'Advent

M'agradaria amb aquestes línies ser el primer anunciador per a tots vosaltres del Naixement de Jesús. Queda en un desig més o menys innocent perquè, com passa cada any, els establiments comercials s'avancen i ens diuen que el temps del Nadal està al caure. Ens ho comuniquen amb llums i música, preparen prestatges i aparadors, busquen atreure les mirades i l'atenció dels possibles clients. És la lògica de la compra-venda, del consum i del soroll exterior. I en aquesta dinàmica dediquen temps i esforços. L'interès comercial té les seves regles de joc.

Els cristians volem participar del Nadal expressant l'alegria de saber-nos molt a prop del Nen Jesús. Ell s'incorpora a la vida de la humanitat i acompanya els nostres passos, en els goigs i en els sofriments, en els èxits i en les dificultats. En tot moment i en qualsevol circumstància. Aquesta vinguda de Jesucrist ens alegra i, al mateix temps, ens compromet a un canvi interior, que ens permet pensar, dir i actuar al ritme que Ell ens ha marcat.

Per acceptar el compromís necessitem una preparació adequada; necessitem un temps convenient i uns espais apropiats. I tot això es concentra en l'ADVENT, conjunt de quatre setmanes que l'Església ens proposa a la nostra consideració. L'Advent ens convida a una preparació interior autèntica, ressaltant unes actituds vitals i unes virtuts que ens ajuden a viure amb més autenticitat la nostra fe; ens recorda la nostra participa-

ció en els sagraments, participació que ens enforteix i anima vers un major grau d'identificació amb Crist. L'Advent ens ofereix unes lectures bíbliques que ens guien i il·luminen en el nostre camí; ens convida a aprofundir i a col·laborar amb més intensitat en les nostres relacions comunitàries, en la família, al carrer i, sobretot, al temple on ens reunim la família cristiana per a la pregària i la recerca de fraternitat.

Convé que aquesta preparació tingui dos nuclis per a l'actuació de tot cristià: l'austeritat, en la manera d'utilitzar els béns que el Senyor ha disposat per a cada un, i l'esperança com a virtut teològica. Aquesta última l'escoltareu moltes vegades en els textos bíblics, proclamats en la litúrgia d'aquests dies; és la manera bàsica d'acceptar Jesús com a compliment i cul-

minació de les promeses del Pare Déu.

Un petit detall pel que fa a l'austeritat. Alguns consumim molt i ens agrada accedir a tot el que el comerç ofereix. Al nostre costat hi ha molta gent a la qual li falta el bàsic per poder viure. Com podeu comprendre no suggereixo aquesta actitud de l'austeritat per promoure el propi estalvi o fomentar l'avarícia. Ser auster implica deixar d'acumular per compartir amb el germà, per oferir no el que ens sobra sinó allò que falta als altres. Massa mancances, excessiva misèria en el nostre món, com per accentuar l'egoisme i gastar sense mesura. Malauradament el temps nadalenc provoca en mol-

tes famílies un alt nivell de consum; afortunadament el temps d'Advent ens ajuda a preparar-nos per canviar aquest mateix procedir i procurar una adequació intensa, tant des d'un punt de vista intern com extern.

Per no parlar de nou de l'esperança, tan fonamental en la vida cristiana. Però afegixo: demaneu a Déu que us l'augmenti i que tots nosaltres siuguem portadors d'aquella esperança que van anunciar els profetes en el llarg advent que és l'Antic Testament, preparació de la vinguda del Messies. Mediteu i feu vostre algun text del profeta Isaïes. També recordeu que durant l'any que comença tindrem com a referència l'evangeli de sant Mateu. Mediteu també aquest text.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els nens de Juncosa apadrinen la seva església parroquial

Uns disset nens i nenes de Juncosa van gaudir, el passat 2 de novembre, de la celebració que va tenir lloc a la parròquia de la Nativitat de Nostra Senyora.

En acabar la cerimònia, presidida per Mn. Josep Anton Jové, vicari general de la Diòcesi, i Mn. Pau, rector de Juncosa, es va procedir a la benedicció del quadre de la Divina Misericòrdia. Els nens i ne-

nes, d'entre 8 i 12 anys, molt atents, van seguir les explicacions per poder interpretar correctament aquest quadre.

Es tracta d'un projecte d'apadrinament del temple, a través del qual els infants coneixen el seu patrimoni històric.

Els nens i nenes es reuneixen cada primer dimecres de mes.

Jornades de delegats d'Apostolat Seglar

Es dies 22 i 23 d'octubre s'han celebrat a Madrid les 37 Jornades nacionals de delegats d'Apostolat Seglar.

Aquest any s'ha treballat en torn a aquest lema: «Iglesia en salida, laicado en salida». Hi ha hagut quatre ponències, així com una taula d'experiències de compromís, en l'àmbit social (Mans Unides), polític i cultural-formatiu.

Les ponències van ser:

1. «Laicos en un tiempo nuevo», per Cori Casanova.
2. «Del laicado militante a laicado digital», per Agustín Moratalla.
3. «La familia, ser y misión en el ámbito de la sociedad i de la Iglesia», per Mons. Mario Içeta.

4. «La presencia del laicado cristiano en la realidad sociopolítica», per Jesús Sanz.

Ha estat una bona jornada en la qual hem pogut compartir formació i experiències entre tots els delegats/des.

Hem pogut copsar que, malgrat ser bisbats diferents amb tarannàs diferents i neguits diferents, ens cal un nou llenguatge i no sempre verbal. Hem de ser veritables testimonis, coherents i audaçs, amb competitivitat, credibilitat i qualitat, davant una societat líquida.

En definitiva, estem parlant d'un compromís sòlid i una ètica sòlida per promoure actituds evangèliques.

Joan Carles Nicuesa Vilardell

Una tarda de dissabte diferent

Catorze persones de diverses nacionalitats (França, Catalunya, Camerun, Guinea Equatorial i Perú) varen passar la tarda de dissabte 29 d'octubre a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. Van ser sis hores durant les quals van pregar, reflexionar, celebrar la missa, cantar i sopar.

La major part d'aquestes persones participen en el curs bíblic per a persones immigrades de la parròquia de Sant Andreu.

El recés va tenir dues petites ponències. La primera, a càrrec de Mn. Carles Sanmartín, va tractar de les falses imatges de Déu que podem tenir i que pertorben una relació autèntica amb Ell. Aquestes falses imatges ens porten a relacionar-nos amb Déu com si fos un policia-jutge,

salvavides, comerciant, mag, titellaire, o un vellet bonàs. Per superar-les cal adonar-se'n i anar cap a Jesucrist, escoltar la seva Paraula i examinar les seves obres, que parlen de la veritable imatge de Déu: un Déu d'Amor, de Pau i de Misericòrdia.

La segona ponència va anar a càrrec de la Gna. Michèl Valson, de la comunitat de Filles de Jesús d'Alcaràs. En la seva meditació la religiosa va parlar de la necessitat d'esmerçar un temps per a la pregària i el silenci, sent conscients que Déu «habita» en el món i en cada persona. Actituds aquestes que cal cultivar per tenir una vida de pregària bona i viva.

En acabar el recés, tots els participants estaven molt contents pel fet d'haver dedicat la tarda d'aquest dissabte a passar-la junts i amb el Senyor.

Nomenaments del Sr. Bisbe

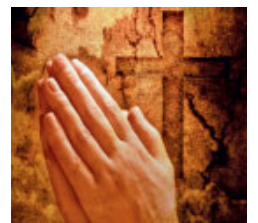
Amb data 2 de novembre de 2016, Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- Sr. Miquel Àngel Martín Macías**, delegat diocesà de Mitjans de Comunicació Social.
- Sr. Lluís Casaña**, director del Departament de Patrimoni Immobiliari.

Recés d'Advent

El proper **diumenge 4 de desembre** tindrà lloc el Recés d'Advent, dirigit pel bisbe Salvador. Serà a les sis de la tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral. Hi estem tots convidats.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

En les catequesis anteriors hem reflexionat sobre el gran misteri de la misericòrdia de Déu.

Hem meditat sobre la manera d'actuar del Pare a l'Antic Testament i després, a través de les narracions evangèliques, hem vist com Jesús, en les seves paraules i en els seus gestos, és l'encarnació de la Misericòrdia. Ell, per la seva part, ha ensenyat als seus deixebles: «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare» (Lc 6,36).

És un compromís que requereix el coneixement i l'acció de cada cristià.

Així, com podem ser testimonis de misericòrdia? El Senyor ens indica un

Les obres de misericòrdia corporals i espirituals

camí molt més simple, fet de petits gestos que, això no obstant, davant els seus ulls tenen un gran valor, fins al punt que ens ha dit que sobre aquests gestos serem jutjats.

En efecte, una de les pàgines més boniques de l'Evangeli de Mateu ens mostra l'ensenyament que podem considerar d'alguna manera com el «testament de Jesús» per part de l'e-

vangelista, que va experimentar directament damunt seu l'acció de la Misericòrdia. Jesús diu que cada vegada que donem menjar a qui té fam i beure a qui té set, vestim una persona despullada i aollim el foraster, visitem un malalt o un presoner, ho fem a Ell (cf. Mt 25,31-46). L'Església ha anomenat aquests gestos «obres de misericòrdia cor-

porals», perquè socorren les persones en les seves necessitats materials.

A més, hi ha set obres de misericòrdia més anomenades «espirituals», que afecten altres exigències igualment importants, sobretot avui, perquè toquen l'esfera íntima de les persones i sovint són les que fan patir més.

Les obres de misericòrdia esperden en nosaltres l'exigència i la capacitat de fer viva i laboriosa la fe amb la caritat.

(Dimecres, 12 d'octubre de 2016.)

L'Escolania de Montserrat visita Lleida

El passat 28 d'octubre, l'Escolania va visitar Lleida convidada per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. Els escolans arribaren a l'Auditori a les tres de la tarda, on foren rebuts pel president de la Confraria, Josep Estruch, i altres membres de la junta directiva.

A continuació, es desplaçaren a la Catedral on van ser rebuts pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez, i altres persones. Tot seguit, l'Escolania va poder escoltar les explicacions que, sobre la seva història i vicissituds, va donar-los-hi Mn. Jesús Tarragona.

El bisbe Salvador els dirigí unes breus paraules, per cloure tots junts resant un Ave Maria als peus de la Verge Bruna. Seguidament, els escolans van venerar «la Moreneta» de Lleida en el seu cambriol.

Des de la Catedral, l'Escolania es dirigí fins al palau de la Paeria.

A les 20.30 h, amb l'Auditori Enric Granados ple de gom a gom, tingué lloc el concert que va finalitzar amb el cant del *Violai*. D'extraordinari pot qualificar-se aquest. El bisbe Salvador els agrai la seva estada a Lleida, felicitant-los per la qualitat del concert i pel bé que amb la seva activitat musical fan a l'Església i a la societat.

Joves catequistes d'Alpicat

Ja fa dos anys que la nostra comunitat d'Alpicat gaudeix del suport d'uns catequistes molt joves, però molt ben preparats. Són alumnes de Batxillerat de l'escola Terraferma. Cada divendres atenen a un bon grup de nens i nenes, aquest any són 30, de primer curs de preparació a la Primera Comunió, que els esperen encantats. La comunitat

parroquial també. Per als joves és un testimoniatge de fe. MOLTES GRÀCIES!

REFLEXIONS

Advent, fer créixer l'esperança

Arriba l'Advent. Un any més escoltem promeses i cantem esperances. L'esperança és «la nena petita que es lleva cada matí», com escriu Charles Péguy.

Què ens porta l'esperança?

- Aprendre a somriure. Sense esperança malaltjaríem de tristor, perdriem la nostra condició d'infants i acabariem essent una càrrega insuportable els uns per als altres.
- Aprendre a somniar. Sense esperança seríem avorrits: sempre els mateixos objectius, els mateixos camins, els mateixos costums. Sense esperança s'acabarien els poetes i els profetes.
- Aprendre a lluitar. Sense esperança fugiríem davant qualsevol amenaça i ens enfonsarien davant qualsevol dificultat. Una persona desesperançada és una persona derrotada.
- Aprendre a resar. Conscients de la nostra debilitat, l'esperança ens convida a mirar amunt. La nostra confiança no es fonamenta en les nostres pròpies forces i talents, sinó en les paraules i les promeses de Déu.
- Aprendre a viure. Viure no és subsistir. Sense esperança la vida és rutinària, encara que es visquin molts anys. No és qüestió de posar anys a la vida sinó vida als anys. Sense esperança, la vida és una càrrega i un càstig. El rebedor de l'infern, on desconeixen l'esperança.
- L'esperança és una llavor. Recordo aquella paràbola: un jove arriba a una ciutat meravellosa i troba uns grans magatzems amb un rètol temptador: «Aquí venem de tot». Entra, decidit, i demana:

—Poseu-me, si us plau, una medicina contra el càncer, l'acabament de totes les guerres i violències, pau i unió en les famílies, que els pares tinguin temps de jugar amb els seus fills...

Un jove botiguer el va interrompre:

—Perdó, no t'equivoquis, aquí venem de tot però en llavors que tu has de regar i fer créixer.

Advent, fer créixer l'esperança.

Ramon Sàrries
Bibliista

AGENDA

► **Diumenge, 27 de novembre.** Diumenge de la Paraula:

—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la catedral i inauguració de l'Exposició de Bíblies.

—A les 17 h, Eucaristia en la festa de la Medalla Miraculosa a la parròquia Verge del Pobres.

► **Dimecres, 30 de novembre:**

—A les 20 h, Dimecres Bíblic a la parròquia de Sant Martí.

► **Dijous, 1 de desembre:**

—A les 19.30 h, xerrada a càrrec del bisbe Salvador sobre «El matrimoni en la societat d'avui», Sala Magna de l'IEI.

► **Del divendres 2 al dilluns 6 de desembre.** Recés de Joves a Poblet.

► **Dissabte, 3 de desembre:**

—A les 21 h, Adoració Nocturna a l'Església de Sant Pere.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 2,1-5 (o bé, com que es va llegir ahir: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, màrtir; sant Mansuet, bisbe i màrtir; sant Jaume de Marchia, prevere franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i màrtir; sant Demetri, màrtir.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. vii aC); sta. Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. St. Silvà, bisbe; sta. Bibiana, vg. i mr. (s. iv); sta. Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8].

Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. vii aC); santa Margina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. vii-viii), prevere de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, verge i màrtir d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, verge.

Diuenge I d'Advent

COMENTARI

Avui tenim la salvació més a prop nostre

Un projecte sense perspectiva d'èxit no pot anar bé! No podem col·laborar a construir el Regne de Déu si ens manca la fe de què *als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del Temple del Senyor al cim de les muntanyes*.

L'oracle de salvació il·lumina el destí final de la humanitat amb victòria no d'uns sobre altres sinó que, agermanades, *totes les nacions hi afluiran*; i no forçades des de fora sinó dient: *Pugem a la muntanya del Senyor perquè ens ensenyi els seus camins fent-nos canviar les armes (espases) en eines de treball (relles)*.

Rm 13,8-10 ha recapitulat els deures del cristià en l'amor; els v. 11-14 marquen l'horitzó sota el qual som cridats a guiar la vida valorant el temps present com oportunitat (*kairós*) en la nostra Història de la Salvació.

Despullem-nos de les obres de la fosca: el «vestit» indica el que veig de l'altre: és a dir, l'actitud mostrada en les obres.

Revestir-se de la llum és tenir actituds segons Crist, que és *la llum del món* (Jn 8,12).

La 2a part (24,36s) del darrer discurs de Jesús (24,3-25,46) en què Mt estructura l'evangeli comença responnent a la pregunta sobre *quan passarà això i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món* (v. 3)

D'aquell dia i d'aquella hora ningú no en sap res: ni els àngels del cel (com a missatgers del cel) *ni el Fill* (en la seva missió de Revelador de Déu) *sinó tan sols el Pare*.

La ignorància sobre el «quan?» es combina amb la certesa del «fet». Per això l'Advent és oportunitat: quan es desaprofita com *als dies de Noè* en què *no s'havien adonat de res*, resulta que *el diluvi se'ls endugué tots*.

Estigieu a punt, amb moral de victòria: *el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus al teu llinard, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Veteu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigieu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén: Al final de los días estará firme el monte de la casa del Señor en la cima de los montes, encumbrado sobre las montañas. Hacia él confluirán los gentiles, caminarán pueblos numerosos. Dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob: él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, de Jerusalén la palabra del Señor.» Será el árbitro de las naciones, el juez de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, ven, caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 13,11-14)

Hermanos: Daos cuenta del momento en que vivís; ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora nuestra salvación está más cerca que cuando empezamos a creer. La noche está avanzada, el día se echa encima: dejemos las actividades de las tinieblas y pertrechémonos con las armas de la luz. Conduzcámonos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas ni borracheras, nada de lujuria ni desenfreno, nada de riñas ni pendencias. Vestíos del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según San Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: Cuando venga el Hijo de hombre, pasará como en tiempo de Noé. Antes del diluvio, la gente comía y bebía y se casaba, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: Dos hombres estarán en el campo: a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo: a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por lo tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón estaría en vela y no dejaría abrir un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.